

Biogramy odznaczonych

1. Pan Jacek ADAMAS

Pan Jacek Adamas od lipca 1982 r. do 1984 r. był jednym z współpracowników drugoobiegowego pisma „Tygodnik Wojenny”, zaś od 1985 r. do 1988 r. „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”. Udostępniał swoje mieszkanie przy ul. Lubelskiej w Warszawie na potrzeby druku wspomnianych pism oraz książek wydawnictwa „LOS”. Zajmował się drukiem i składaniem podziemnych wydawnictw oraz gromadzeniem informacji na potrzeby artykułów. Był także aktywnym kolporterem nielegalnej prasy.

2. Pan Dariusz BĄK

Pan Dariusz Bąk był aktywnym działaczem niepodległościowym. Związany z ruchem ludowym, był jednym z organizatorów Uniwersytetu Ludowego w Zbroszy Dużej w 1979 r. W latach 1979-1989 aktywny organizator spotkań zrzeszających niezależnych rolników i kolporter prasy niepodległościowej wśród rolników. Po spotkaniu rolników 26 stycznia 1980 r. został zatrzymany na 48 godzin. W dniu 17 lutego 1982 r. został internowany, jako aktywny działacz Niezależnego Zrzeszenia Studentów na SGGW, który odmówił podpisania deklaracji o lojalności. Osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka. Zwolniony z internowania 12 lipca 1982 r. Inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w latach 1979-1989 w związku z działalnością na rzecz ruchu ludowego.

3. Pan Wiesław BIELIŃSKI

Pan Wiesław Bieliński jako uczeń warszawskiego liceum współpracował z KSS KOR, zajmując się m.in. kolportowaniem wydawnictw niezależnych w ramach tzw. „latającej biblioteki”. W 1980 r. już jako student Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego sprzedawał materiały sygnowane przez KSS KOR oraz rozprowadzał nielegalne wydawnictwa. We wrześniu 1980 r. zainicjował powołanie Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Wydziale Prawa i Administracji UW. W latach 1980-1981 był współzałożycielem, redaktorem technicznym oraz introligatorem wydawnictwa „Postój”. W dniu 17 marca 1982 r. Wiesław Bieliński został internowany i osadzony w Ośrodku Internowania w Warszawie-Białołęce. Po zwolnieniu w dniu 14 czerwca 1982 r. w dalszym ciągu kontynuował działalność opozycyjną. W latach 1982-1984 był współzałożycielem, współorganizatorem druku i redaktorem technicznym wydawnictwa „Cel”. Od 1983 r. współpracował z wydawnictwem NOWa, zajmując się m.in. kolportażem.

W latach 1984-1986 współpracował z wydawnictwem „Przedświt”, natomiast od 1985 r. był współzałożycielem, redaktorem i introligatorem w wydawnictwie „In Plus”. Pan Wiesław Bieliński był również współorganizatorem odbioru dostaw sprzętu i materiałów poligraficznych ze Szwecji dla wydawnictw podziemnych w kraju. 5 maja 1988 r. Pan Wiesław Bieliński został zatrzymany przez funkcjonariuszy DUSW Warszawa Mokotów, w związku z tym, iż przewoził samochodem nielegalne wydawnictwa. Tego samego dnia został osadzony w areszcie, a w jego mieszkaniu dokonano przeszukania, w trakcie którego zarekwirowano bezdebitowe materiały. W dniu 06 maja 1988 r. Rejonowe Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa Mokotów ukarało Pana Wiesława Bielińskiego karą grzywny w wysokości 50 tys. złotych, przypadkiem dowodów rzeczowych oraz samochodu osobowego.

4. Pan Andrzej BINDUGA

Pan Andrzej Binduga był aktywnym działaczem opozycyjnym. Po wprowadzeniu stanu wojennego, jako działacz Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Hucie Warszawa, był jednym z organizatorów strajku na terenie tego zakładu w dniach 14-15 grudnia 1981 r. Za powyższe aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białołęka w okresie 15 grudnia 1981 – 28 stycznia 1982 oraz skazany na karę 1,5 roku pozbawienia wolności.

5. Pani Anna Danuta BOROWIK

Pani Anna Danuta Borowik w latach 1978-1989 brała aktywny udział w działalności opozycyjnej. W latach 1978-1980 kolportowała prasę i wydawnictwa drugiego obiegu w środowiskach studentów Akademii Sztuk Pięknych i Uniwersytetu Warszawskiego. Przez kilka miesięcy na przełomie 1979-1980 w jej pracowni plastycznej przy ul. Tamka w Warszawie mieściła się drukarnia „Robotnika”, a w latach 1979-1981 w jej mieszkaniu przy ul. Prostej w Warszawie mieściła się drukarnia okładek. Pani Anna Borowik pomagała przy zaopatrzeniu w materiały poligraficzne oraz dostarczała bibułę do punktów kolporterskich. W latach 1980-1988 tworzyła projekty okładek książek wydawanych m.in. przez Niezależną Oficynę Wydawniczą Nowa. Od 1983 r. do 1989 r. w jej mieszkaniu znajdował się punkt kolportażu wydawnictw, przede wszystkim na potrzeby innych miast.

6. Pan Wojciech BROJER

Wojciech Brojer był aktywnym członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W 1981 r. był redaktorem w „Tygodniku Solidarność” oraz działaczem Społecznego Biura Informacyjnego przy Regionie Mazowsze NSZZ „S”. 31 grudnia 1981 r. został zatrzymany, a dwa dni później internowany w Ośrodku Odosobnienia Warszawa-Białołęka, następnie od 12 stycznia 1982 r. przebywał w Jaworzu, a od 23 maja 1982 r. w DarłóWKu. Ze względu na stan zdrowia zwolniony z internowania na przepustkę od 18 września do 1 października 1982 r., która została przedłużona do 31 października 1982. W trakcie obowiązywania przepustki zwolniony z internowania decyzją Komendanta Stołecznego MO z 12 października 1982 r.

Po zwolnieniu z internowania nie zaprzestał prowadzenia działalności opozycyjnej lecz aktywnie włączył się w działalność podziemia, m.in. wyszukiwał lokale oraz materiały poligraficzne na potrzeby drugoobiegowych drukarni. Od 1982 r. był drukarzem w Wydawnictwie „Los”. W latach 1982-1985 był drukarzem oraz autorem artykułów w „Tygodniku Wojennym” a także „Przeglądzie Wiadomości Agencyjnych”. W jego mieszkaniu drukowano „Tygodnik Wojenny”. Od 1985 r. był zaangażowany w działalność II Programu Radia „Solidarność” – gdzie zajmował się sprawami redakcyjnymi, również jako spiker.

7. Pani Elżbieta Konstancja CHOSZCZ

Pani Elżbieta Konstancja Choszcz była czołową działaczką środowiska grudziądzkiej opozycji, kolporterką podziemnej literatury na terenie Grudziądza oraz organizatorką strajków. Brała czynny udział w działalności Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Pomorskiej Odlewni i Emalierni (POiE) w Grudziądzu. Z uwagi na zaangażowanie w ww. działalność, 13 grudnia 1981 r. została internowana i osadzona kolejno w Zakładzie Karnym w Bydgoszczy-Fordonie, Ośrodkach Odosobnienia w Gołdapi i DarłóWKu. Podczas pobytu w Ośrodku Odosobnienia w DarłóWKu była kilkakrotnie karana dyscyplinarnie. Decyzję o internowaniu uchylono 6 lipca 1982 r.

Po zwolnieniu z internowania nie zaprzestała działalności opozycyjnej. Uczestniczyła w organizowaniu spotkań działaczy grudziądzkiej „Solidarności” oraz akcjach protestacyjnych. Była jedną z sygnatariuszy petycji skierowanej do Premiera PRL w sprawie uwolnienia działaczy Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR” oraz w 1984 r. deklaracji Społecznego Stowarzyszenia Obrony Praw Człowieka.

W 1983 r. Pani Elżbieta Choszcz brała udział w opracowaniu i kolportażu ulotek, sygnowanych przez Tymczasowe Prezydium NSZZ „S” w POiE w Grudziądzu, nawołujących do uczczenia rocznicy Konstytucji 3 Maja. 3.05.1983 r. została zatrzymana na 48 godzin, a następnie 6 maja 1983 r. została objęta dozorem MO. Postępowanie przeciwko Pani Elżbiecie Choszcz zostało umorzone 30.07.1983 r. Następstwem ww. wydarzeń było zwolnienie z pracy w Cechu Rzemiosł Różnych w Grudziądzu. Od decyzji o zwolnieniu odwołała się do Terenowej Komisji Odwoławczej przy Prezydencie Miasta Grudziądz, która 15 czerwca 1983 r. podtrzymała powyższą decyzję. Pani Elżbieta Choszcz pozostawała bez pracy przez okres około 4 miesięcy. W okresie od sierpnia 1983 r. do 27 kwietnia 1984 r. uczestniczyła w kolportażu bezdebitowej literatury na terenie Grudziądza. 27 lipca 1984 r. funkcjonariusze dokonali przeszukania mieszkania, należącego jej matki, w wyniku którego zakwestionowali 42 podziemne wydawnictwa, m.in. „Toruński Informator Solidarności”, „Iskra”, „Tygodnik Mazowski”, „Niepodległość” czy „Solidarność Walcząca”. W związku z powyższym 28 kwietnia 1984 r. została tymczasowo aresztowana na okres 2 miesięcy i osadzona w Zakładzie Karnym w Grudziądzu. Okres uwięzienia przedłużono do 27 lipca 1984 r. Postępowanie przeciwko ww. zostało umorzone 25 lipca 1984 r. na podstawie ustawy o amnestii. Pani Elżbieta Choszcz została zwolniona z aresztu 27 lipca 1984 r.

Z uwagi na działalność w podziemnych strukturach „Solidarności” w okresie od 4 maja 1983 r. do 4 maja 1985 r. otrzymała zastrzeżenie wyjazdów do wszystkich krajów świata. Zastrzeżenie zostało anulowane 13 lutego 1984 r. w związku z planowanym wyjazdem Pani Elżbiety Choszcz na pobyt stały do USA.

8. Pan Leszek Paweł CZAJKOWSKI

Pan Leszek Paweł Czajkowski w latach 1987-1989 był działaczem niepodległościowym, zaangażowanym w działalność w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów oraz organizacji akademickiej „Orzeł Biały”, która weszła w skład Konfederacji Polski Niepodległej. Zajmował się głównie akcjami kolportażu niepodległościowych pism i wydawnictw.

9. Pan Jan DOKTÓR

Pan Jan Doktor, absolwent SGPiS w Warszawie, był zatrudniony w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN, pracował jako tłumacz języka niemieckiego. Od 1982 r. zajmował się redagowaniem i drukowaniem podziemnych pism „Tygodnika Wojennego” a następnie „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”. W 1984 r. został skazany przez Kolegium ds. Wykroczeń za wnoszenie „wrogich okrzyków” na karę 2 miesięcy aresztu w zawieszeniu na 6 miesięcy.

10. Pani Maria EBERHARDT

Pani Maria Eberhardt była związana ze środowiskiem skupionym wokół czasopism „Tygodnik Wojenny” a później „Przegląd Wiadomości Agencyjnych”. Zajmowała się również kolportażem książek wydawanych przez Wydawnictwo „LOS” oraz udostępniała swoje mieszkanie na prace związane z wydawaniem podziemnych wydawnictw.

11. Pan Wojciech Antoni FAŁKOWSKI

Pan Wojciech Antoni Fałkowski, nauczyciel w Liceum Ogólnokształcącym im. Reytana w Warszawie oraz asystent na Uniwersytecie Warszawskim, w latach 1975-1977 był związany z działalnością opozycyjną kręgu instruktorskiego Gromada Włoczęgów przy I Warszawskiej Drużynie Harcerskiej im. Romualda Traugutta „Czarna Jedyńka”. Współpracował z Studenckim Komitetem Solidarności w Krakowie oraz Komitetem Obrony Robotników i Komitetem Samoobrony Społecznej „KOR”. W maju 1977 r. był współorganizatorem tzw. Biura Interwencyjnego KOR, w ramach którego uczestniczył w akcji pomocy dla represjonowanych i ich rodzin po protestach w Radomiu. Był sygnatariuszem Deklaracji Ruchu Demokratycznego. W latach 1977-1981 kierował wydawnictwami „Głos” i „Krąg”. W związku z działalnością opozycyjną w 1977 r. został zwolniony z pracy na Uniwersytecie Warszawskim. W stosunku do Pana Fałkowskiego wydano zastrzeżenie wyjazdów do krajów kapitalistycznych w okresie od 22 kwietnia 1977 r. do 22 kwietnia 1979 r., które zostało rozszerzone na wszystkie kraje świata do kwietnia 1981 r. Zastrzeżenie zostało anulowane 14 sierpnia 1982 r. Pan Wojciech Fałkowski w latach 1976-1979 pozostawał w zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa w Warszawie. Był kilkakrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany.

12. Pani Barbara Wacława GÓRSKA

Pani Barbara Górka w 1980 r. nawiązała współpracę z Niezależną Oficyną Wydawniczą NOWa. Zajmowała się kolportowaniem m.in. „Biuletynu Informacyjnego” KSS KOR oraz książek NOW-ej, których punkt składania uruchomiła w swoim mieszkaniu. W 1981 r. rozpoczęła pracę jako pomocnik w drukarniach NOW-ej. Po wprowadzeniu stanu wojennego pełniła funkcję łączniczki pomiędzy drukarzami a osobami zapewniającymi im zaopatrzenie. W latach 1982-1985 organizowała magazyny wydruków książek, punkty ich składania oraz magazyny sprowadzanego z Zachodu wyposażenia poligraficznego. W dniu 29 maja 1985 r. przeszukano mieszkanie Pani Barbary Górskiej, w trakcie którego znaleziono nielegalne wydawnictwa i ulotki. Postanowieniem z 31 maja 1985 r. zastosowano wobec Pani Barbary Górskiej dozór MO i zobowiązano ją do stawiania się dwa razy w tygodniu w DUSW Warszawa Żoliborz. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16 maja 1986 r. została skazana na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 lata. Postanowieniem z 24 października 1986 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie postępowanie karne umorzył na mocy ustawy z 17 lipca 1986 r.

13. Pan Andrzej Mirosław GÓRSKI

Pan Andrzej Mirosław Górski od 1978 r. zaangażowany był w drukowanie i kolportaż nielegalnych wydawnictw. W 1979 r. nawiązał współpracę z Niezależną Oficyną Wydawniczą NOWa. Zajmował się drukiem oraz organizacją produkcji tego wydawnictwa. Po wprowadzeniu stanu wojennego pozostawał w ukryciu aż do października 1983 r. W okresie tym cały czas prowadził działalność związaną z drukiem i kolportażem nielegalnych wydawnictw. W ramach współpracy z Regionalną Komisją Wykonawczą NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze drukował m.in. „Tygodnik Mazowsze”, a w późniejszym okresie współpracował z wydawnictwami „Most” i „Feniks”. 29 maja 1985 r. w wyniku przeszukań przeprowadzonych w tajnej drukarni w Słupnie, Pan Andrzej Górski, wraz z innymi działaczami, został aresztowany i umieszczony w Areszcie Śledczym Warszawa

Mokotów. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16 maja 1986 r. został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 29 maja 1985 r. do 16 maja 1986 r. Z kolei postanowieniem z 24 października 1986 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie postępowanie karne w tej sprawie umorzył na mocy ustawy z 17 lipca 1986 r. Pan Andrzej Górski w dalszym ciągu kontynuował działalność opozycyjną aż do 1988 r.

14. Pan Jan Grzegorz GUTOWSKI

Pan Jan Grzegorz Gutowski był członkiem NSZZ „Solidarność”. W okresie stanu wojennego nie zaniechał czynnej działalności związkowej. Brał udział we wszelkiego rodzaju akcjach protestacyjnych organizowanych na terenie Huty „Warszawa”. Był kolporterem ulotek, plakatów i literatury wydawanej w podziemiu. Organizował zbiórki pieniędzy na rzecz „S” oraz manifestacje z okazji rocznicowych. Z uwagi na swoją działalność pozostawał w zainteresowaniu służby bezpieczeństwa. W 1984 r. został przeniesiony do innego wydziału, gdzie miał być obserwowany i izolowany od pozostałej części załogi. Był internowany w okresie od 9 listopada do 7 grudnia 1982 r.

15. Pan Grzegorz Lucjan IWANICKI

Pan Grzegorz Lucjan Iwanicki w latach 1982 - 1989 był członkiem Grup Oporu Solidarni w Warszawie, działał w Sekcji Transportu i Grupie Poligraficznej. Samochodem służbowym przewoził nielegalne wydawnictwa oraz sprzęt poligraficzny do wyznaczonych punktów na terenie Warszawy i Mazowsza. W swoim mieszkaniu wykonywał prace introligatorskie pism i książek wydawanych przez Grupy Oporu Solidarni, wydawnictwa „NOWa”, „Unia”, „Wydawnictwo Polskie” (KPN). Uczestniczył w demonstracjach w Warszawie.

16. Pan Tadeusz JANIĄK

Pan Tadeusz Janiak, zatrudniony w Zakładach Mechanicznych „Ursus” w Warszawie, a od 1977 r. w Zakładach Mechanicznych im. Marcelego Nowotki w Warszawie, od 1970 r. był działaczem struktur antykomunistycznych. Po wprowadzeniu stanu wojennego brał aktywny udział w działalności NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Prowadził kolportaż plakatów, ulotek oraz bezdebitowej prasy na terenie zakładu pracy a także Starego Miasta w Warszawie, takich jak „Reduta”, „Polska Walcząca”. Uczestniczył w manifestacjach antykomunistycznych oraz konspiracyjnych spotkaniach członków NSZZ „Solidarność”.

17. Pan Zbigniew Wojciech JANKOWSKI

Pan Zbigniew Wojciech Jankowski po 13 grudnia 1981 r. podjął działalność opozycyjną w nieformalnej grupie w Kętrzynie. Wraz z innymi osobami drukował i rozpowszechniał ulotki i pisma federacji i pisma Federacji Młodzieży Walczącej Warmii i Mazur. Sporządził a następnie rozkolportował druki ulotne zawierające sprzeciw wobec aresztowania Jarosława Lipki i Tomasza Kosiora. Uczestniczył w mszach za ojczyznę i pielgrzymkach do Świętej Lipki. Od 1982 r. rozpowszechniał niezależne wydawnictwa na terenie technikum w Kętrzynie, którego był uczniem. W latach 1985-1989 kolportował prasę niezależną m.in. pisma „Monit”, „Nasze Wiadomości”, od 1987 r. pismo „Larwa” sygnowane przez FMW WiM. Uczestniczył w spotkaniach, pielgrzymkach i manifestacjach organizowanych przez Federację w Gdańsku i Warszawie.

18. Pan Marek Sergiusz JASIEWICZ

Pan Marek Sergiusz Jasiewicz od września 1980 r. był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Hucie Warszawa. Był członkiem Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, a po wprowadzeniu stanu wojennego był założycielem i przewodniczącym Tajnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Huty Warszawa. Brał czynny udział w akcjach protestacyjnych organizowanych na terenie huty. W latach 1982-1989 był współwydawcą i współredaktorem pisma „Hutnicy 82”. Prowadził kolportaż podziemnej prasy na terenie huty i Żoliborza, m.in. „Hutnicy 82”, „Tygodnik Wojenny”, „Tygodnik Mazowsze”, „Tygodnik Wojenny”, „PWA. Przegląd Wiadomości Agencyjnych” oraz książek wydawnictw: NOWa, CDN, Krąg. W latach 1985-1989 działał jako emiter Rada „Solidarność” w Warszawie. Był odpowiedzialny za przygotowanie audycji radiowych oraz emisję w Hucie Warszawa. W związku z prowadzoną działalnością opozycyjną w okresie 6 listopada do 1 grudnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka. W latach 1982-1989 był wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany i poddawany rewizjom.

19. Pan Seweryn Ryszard JAWORSKI

Pan Seweryn Jaworski od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”, był wiceprzewodniczącym Tymczasowego Prezydium Zarządu NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze, przewodniczącym Komisji Zakładowej w Hucie Warszawa. Współpracował z KSS „KOR”, należał także do bliskich współpracowników ks. Jerzego Popiełuszki.

Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białołęka. Od 23 grudnia 1982 r. został aresztowany jako podejrzany o „działalność spiskową mającą na celu obalenie przemocą ustroju politycznego PRL”. Podczas pobytu w areszcie, w dniu 30 kwietnia 1983 r. został pobity z powodu odmowy zdjęcia znaczka z symbolem narodowym. Ponadto 1 maja 1983 r. został umieszczony w celi zabezpieczającej z powodu nawoływania innych oskarżonych do buntu. 3 sierpnia 1984 r. Pan Seweryn Jaworski został zwolniony na podstawie ustawy o amnestii. Od listopada 1984 r. należał do Komitetu Obywatelskiego Przeciw Przemocy, brał udział w demonstracjach antyrządowych. 15 maja 1986 r. został ponownie aresztowany z powodu nawoływania do bojkotu wyborów do Sejmu PRL. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Warszawie został skazany na 2 lata więzienia. Zwolniony został we wrześniu 1986 r. na mocy ustawy o amnestii. Od kwietnia 1987 r. Pan Seweryn Jaworski należał do Grupy Roboczej Komisji Krajowej, która domagała się zwołania KK w składzie z 1981 r. Z powodu nawoływania do zorganizowania strajku w dniu 22 sierpnia 1988 r. został aresztowany i na podstawie orzeczenia Kolegium ds. Wykroczeń od 22 sierpnia 1988 r. do 11 września 1988 r. był osadzony w Zakładzie Karnym Warszawa-Służewiec. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Warszawie z 8 września został zwolniony.

20. Pan Andrzej Władysław KACZOROWSKI

Pan Andrzej Władysław Kaczorowski pracował w Zespole Prasy i Wydawnictw Instytutu Wydawniczego PAX jako redaktor „Słowa Powszechnego” W 1980 r. był zaangażowany w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Na przełomie lat 1981/1982 jako dziennikarz uczestniczył w strajkach chłopskich w Ustrzykach Dolnych i Rzeszowie relacjonując ich przebieg. W ramach działalności opozycyjnej w latach 1982-1989 redagował teksty w prasie podziemnej m.in. w „Solidarności Rolników”, „Wieściach”, „Gościńcu” i „Solidarności Narodu” oraz

kolportował drugoobiegowe wydawnictw sygnowane przez Ogólnopolski Komitet Oporu Rolników i Niezależny Ruch Ludowy. Był jednym ze współorganizatorów Dożynek Jasnogórskich 5 września 1982 r. oraz działał w Duszpasterstwie Rolników. W latach 1985-1989 w Rzeszowie organizował oraz uczestniczył w uroczystościach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich oraz uroczystościach upamiętniających rejestrację NSZZ RI „Solidarność”.

21. Pan Robert KALOTA

Pan Robert Kalota był aktywnym działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” i Konfederacji Polski Niepodległej w Płocku. W dniu 13 kwietnia 1983 r. został tymczasowo aresztowany w związku z zarzutami dotyczącymi działalności w zdelegalizowanym NSZZ „S”, sporządzania, przechowywania i rozpowszechniania ulotek. W Areszcie Śledczym w Płocku przebywał do 25 lipca 1983 r. Sąd Rejonowy w Płocku umorzył postępowanie na mocy przepisów o amnestii. W latach 1984-1989 uczestniczył w demonstracjach organizowanych przez KPN, był karany za działalność polityczną, kolportaż ulotek i wydawnictw, sporządzanie napisów na murach przez Kolegia do spraw Wykroczeń w Płocku. W ramach represji zastrzeżono mu możliwość wyjazdów zagranicznych.

22. Pan Jerzy KANIEWSKI

Pan Jerzy Kaniewski był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność”, przedstawicielem Zakładów Mechanicznych Ursus w Sieci Organizacji Zakładowych NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego był jednym z organizatorów strajku 14-15 grudnia 1981 r. w ZM Ursus. Po pacyfikacji strajku aresztowany i skazany na 3,5 roku więzienia (karę odbywał w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów, Zakładzie Karnym w Łęczycy, Zakładzie Karnym w Hrubieszowie, Areszcie Śledczym Warszawa-Białołęka). Zwolniony 15 września 1983 r. na mocy amnestii. W latach 1986-1988 występuje w wykazach osób przewidzianych do internowania na wypadek wojny.

23. Pan Wiesław Piotr KĘCIK

Pan Wiesław Piotr Kęcik był aktywnym działaczem opozycyjnym. Od 1970 r. był członkiem organizacji „Ruch”, uczestniczył w przygotowaniach do podpalenia Muzeum Lenina w Poroninie. Aresztowany 20 czerwca 1970 r. i skazany na karę 3,5 roku pozbawienia wolności. Od 1976 r. współpracował z Komitetem Obrony Robotników, a od 1977 r. tworzył Studencki Komitet Solidarności we Wrocławiu. Od 1978 r. zaangażował się w ruch ludowy – tworzył Komitety Samoobrony Chłopskiej Ziemi Lubelskiej a następnie Grójeckiej. Był jednym z organizatorów Uniwersytetu Ludowego w Zbroszy Dużej w 1979 r. Aresztowany w sierpniu 1980 r., zwolniony we wrześniu w wyniku porozumień gdańskich z 31 sierpnia 1980 r. Jeden z organizatorów NSZZ Rolników „Solidarność Wiejska”. Internowany 13 grudnia 1981 r., przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Jaworzu i Darłównu. Zwolniony z internowania 9 grudnia 1982 r. W 1984 r. udał się na emigrację do Szwecji.

24. Pan Andrzej Ryszard KICMAN

Pan Andrzej Ryszard Kicman od 1980 r. był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, prowadził działalność m.in. w Komitecie Założycielskim Komisji Zakładowej w Stołecznej Dyrekcji Inwestycji Spółdzielczych. Po wprowadzeniu stanu wojennego zaangażował się w działania podziemnych struktur „Solidarności” na terenie Legionowa i Warszawy. Uczestniczył w kolportażu

wydawnictw drugiego obiegu, ulotek i innych materiałów propagandowych, a także malował napisy na murach. Był jednym z członków grupy zajmującej się organizacją i nadawaniem audycji „Radia Solidarność” na terenie Legionowa. W ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Legionowie współorganizował pomoc dla rodzin represjonowanych z powodów politycznych.

25. Pan Janusz Grzegorz KIŚLAK

Pan Janusz Grzegorz Kiślak w latach 1980-1989 był aktywnym działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Hucie Warszawa.

Był jednym z organizatorów i uczestników strajku w Hucie Warszawa, który przeprowadzono w dniach 14-15 grudnia 1981 r. Po delegalizacji związku nie zaprzestał działalności opozycyjnej lecz aktywnie włączył się w działania podziemnych struktur NSZZ „S”. Wielokrotnie brał udział, m.in. jako chorąży sztandaru „Solidarności” Huty Warszawa, w organizacji nielegalnych manifestacji, pochodów i uroczystości patriotycznych na terenie Warszawy oraz w innych miejscach na terenie Polski.

26. Pan Bohdan Tadeusz KOS

Pan Bohdan Tadeusz Kos od 1981 r. był jednym z współpracowników drugoobiegowego wydawnictwa „LOS”. Po wprowadzeniu stanu wojennego, w latach 1982-1985, był jednym z twórców i kolporterów pisma „Tygodnik Wojenny”. Wytwarzał sita do sitodruku, drukował pisma oraz książki wydawane przez wydawnictwo „LOS”. Był również związany z pismem „Przegląd Wiadomości Agencyjnych”. W jego domu mieścił się punkt kontaktowy i kolportażowy.

27. Pani Wiesława Helena KOSTRZEWA-ZORBAS

Pani Wiesława Helena Kostrzewa-Zorbis od jesieni 1981 r. była pracownikiem Serwisu Informacji Prasowej NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego działała w podziemnych strukturach studenckich, związkowych i wydawniczych w Trójmieście i w Warszawie. Kolportowała czasopisma i książki w środowiskach uczelni wyższych, m.in. podczas studiów na Uniwersytecie Gdańskim, a następnie podczas pracy w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1984-1989 współpracowała z czasopismem „Nowa Koalicja”. Pełniła rolę łącznika w ramach współdziałania zespołu „Nowej Koalicji” z NSZZ „Solidarność” i Solidarnością Polsko – Czechosłowacką, a także kolportowała na terenie Warszawy nielegalne wydawnictwa polskie i zagraniczne, dotyczące tematyki Europy Środkowo-Wschodniej.

28. Pan Marian KRAWIEC

Pan Marian Krawiec w latach 1982-1989 był działaczem NSZZ „Solidarność” Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Warszawie. Był drukarzem i kolporterem niepodległościowych wydawnictw – „Tygodnik Mazowsze”, „Kos”, „CDN”, „Robotnik”. Był uczestnikiem akcji ulotkowych i protestacyjnych organizowanych przez Region Mazowsze NSZZ „Solidarność”.

29. Pan Tomasz LIESE

Pan Tomasz Liese za udział w wydarzeniach marcowych i treść transparentu: „Niech żyje wolność słowa” został zatrzymany w dniu 9 marca 1968 r. i skazany na karę 60 dni aresztu. Następnie w latach 1977-1980 współpracował z wydawnictwem NOWA,

gdzie zajmował się organizacją druku niepodległościowych wydawnictw. Ponadto uczestniczył w akcjach ulotkowych. W latach 1981-1982 zajmował się kolportażem opozycyjnej prasy (m.in. „Robotnik”, „Głos”).

30. Pan Ryszard LISZEWSKI

Pan Ryszard Liszewski w latach 1981-1986 prowadził aktywną działalność w podziemnych strukturach antykomunistycznych. W 1981 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego NSZZ „Solidarność” przy Wydziale W35 Huty „Warszawa”. Po ogłoszeniu stanu wojennego został członkiem Tymczasowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Kolportował prasę i wydawnictwa drugiego obiegu. Brał udział w akcjach rozrzucania ulotek, rozklejania plakatów i malowania haseł na murach na terenie Warszawy. Uczestniczył w akcji podłączenia Radia „Solidarność” do radiowęzła huty. Występował jako chorąży sztandaru "Solidarności" hutniczej na uroczystościach w Polsce. Od 1986 r. był związany z Solidarnością Walczącą.

31. Pani Joanna ŁUKASIEWICZ-WYRWICH

Pani Joanna Łukasiewicz-Wyrwich od września 1980 r. była członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W latach 1980-1981 była członkiem prezydium Komisji Zakładowej „S” w piśmie „Chłopska Droga”, zaś od 1981 r. była członkiem komisji rozjemczej Międzyzakładowej Komisji „S” Pracowników RSW Prasa-Książka-Ruch.

W styczniu 1982 r. w proteście przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego zrezygnowała z pracy w redakcji „Chłopskiej Drogi”. Od grudnia 1981 r. do marca 1985 r. była współpracowniczką „Tygodnika Wojennego”, była współredaktorem, autorką tekstów, współzałożycielką i koordynatorką działalności filii „TW” w Szczecinie, Wrocławiu, Kielcach.

W latach 1985 - 1989 współtworzyła pismo „Samorządna Rzeczpospolita”, gdzie pełniła m.in. funkcje wydawcy, autorki tekstów, była odpowiedzialna za pracę zespołu redakcyjnego. W latach 1986-1989 współorganizowała szkolenia z zakresu samorządu pracowniczego i terytorialnego.

32. Pan Eugeniusz Mieczysław MADEJ

Pan Eugeniusz Mieczysław Madej był działaczem NSZZ „Solidarność”, zaangażowanych w nielegalną działalność poligraficzną. Działał ponadto w radzie parafialnej b. internowanych przy kościele Św. Marcina w Warszawie. Sygnował apele dotyczące organizowania kontrmanifestacji pierwszomajowych. Na skutek działalności niepodległościowej został zwolniony z pracy. W domu pana Eugeniusza Mieczysława Madeja kilkakrotnie przeprowadzono przeszukania. 11 lipca 1982 r. został aresztowany, a następnie internowany. Przebywał w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka, od 27 sierpnia 1982 r. w Ośrodku Odosobnienia w Strzebielinku. Internowanie uchylono 23 grudnia 1982 r. Pan Eugeniusz Mieczysław Madej był zaangażowany w przerzut matryc nielegalnych wydawnictw na teren Krakowa. 3 maja 1985 r. został ukarany grzywną za udział w demonstracji ulicznej w dniu 1 maja 1985 r. Z uwagi na swoją działalność pozostawał w zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa w latach 1982-1985.

33. Pan Jan Edward MARCZAK

Pan Jan Marczak był członkiem NSZZ „Solidarność” w Hucie Warszawa. Po wprowadzeniu stanu wojennego do końca lat 80-tych ubiegłego wieku

kontynuował działalność w podziemnych strukturach związku w Hucie oraz w środowisku działaczy opozycyjnych, skupionych wokół ks. Jerzego Popiełuszki. Kierował pracą Kościelnej Służby Porządkowej, powstałej w żoliborskiej parafii pw. św. Stanisława Kostki za życia ks. Jerzego Popiełuszki, mającej pomóc w utrzymaniu porządku w czasie Mszy za Ojczyznę. Po śmierci ks. Jerzego Popiełuszki został członkiem straży, która najpierw strzegła Jego grobu, a obecnie pilnuje porządku przy grobie. Podczas licznych pielgrzymek do sanktuariów w Polsce był łącznikiem z tamtejszymi strukturami opozycyjnymi.

34. Pan Tadeusz Czesław NIEDZIAŁEK

Tadeusz Czesław Niedziałek w latach 1981-1989 był aktywnym działaczem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. Od grudnia 1980 r. był członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność przy Politechnice Warszawskiej. 13 grudnia 1981 r. wywiózł z budynku Regionu Mazowsze „Solidarność” kserokopiarki i papier. Zajmował się podziemną poligrafią. W latach 1982-1989 na terenie Politechniki Warszawskiej prowadził kolportaż ulotek, wydawnictw i prasy drugiego obiegu, m.in. „Baza”, „CDN – Głos Wolnego Robotnika”, „KOS”, „Robotnik”, „Tygodnik Mazowsze”, „Tygodnik Wojenny”, „Wola”. W latach 1985-1989 odpowiadał za kolportaż wydawnictw Oficyny Wydawniczej Rytm. Jako zawodowy kierowca rozpowszechniał podziemne publikacje po całym kraju oraz uczestniczył w akcjach ulotkowych.

35. Pan Ryszard Józef OLECHNOWICZ

Pan Ryszard Józef Olechnowicz był działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, pełnił funkcję przewodniczącego Koła Związku w Ministerstwie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

W dniu 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka gdzie przebywał do 26 sierpnia 1982 r., następnie przewieziony do Strzebielinka. Zwolniony z internowania 20 grudnia 1982 r. Po wyjściu na wolność nie zaprzestał prowadzenia działalności opozycyjnej w Ministerstwie, do chwili zmiany pracy w lipcu 1983 r. Do 1988 r. był rozpracowywany przez organa bezpieczeństwa państwa.

36. Pan Jerzy Karol PAWLAS

Pan Jerzy Pawlas w latach 1984-1989 był członkiem zespołu redakcyjnego drugoobiegowego pisma Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu „Solidarność” pt. „CDN Głos Wolnego Robotnika”. Publikował teksty pod ps. Krystyn Marzecki i Mariusz Krzycki oraz zajmował się organizacją kolportażu pisma. W jego mieszkaniu odbywały się konspiracyjne zebrania członków redakcji tygodnika „CDN Głos Wolnego Robotnika”.

37. Pan Waldemar Roman PERNACH

Pan Waldemar Roman Pernach w latach 1978-1980 był współpracownikiem KSS KOR, od września 1980 r. członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, był współorganizatorem struktur związku w sektorze energetyki oraz doradcą przewodniczącego Komisji Krajowej Energetyki „S”.

Internowany 17 grudnia 1981 r. w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, następnie przebywał od 12 lutego 1982 r. w Jaworzu a od 23 maja 1982 w DarłóWKu. Z powodu stanu zdrowia został zwolniony na przepustkę we wrześniu 1982 r., formalnie internowanie odwołano 12 października 1982 r.

W latach 1983-1989 był współzałożycielem i działaczem Grupy Politycznej Baza, następnie od 1986 r. Unii Demokratów Baza. Był redaktorem podziemnego miesięcznika społeczno-politycznego „Baza”. Od maja 1987 r. był przedstawicielem UD Baza w Porozumieniu Partii i Organizacji Niepodległościowych. Od 1983 r. organizował tajną współpracę energetyków polskich i francuskich (m.in. wymiana dokumentacji i staże specjalistów). W latach 1984-1988 działał w Komitecie Pomocy Dzieciom Internowanym i Prześladowanych przy kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie.

38. Pani Marianna PLOCH

Pani Marianna Ploch w latach 1981-1984 udostępniła swoje mieszkanie na potrzeby drukarni, która wydawała pismo „Wytrwali”, na spotkania redakcji pisma a także na zebrania działaczy podziemnej „Solidarności”. W latach 1981-1989 prowadziła kolportaż prasy podziemnej (m.in. „Tygodnika Mazowsze” „Wytrwali”, „Baza”, „Sektor”) oraz książek drugiego obiegu. Uczestniczyła w uroczystościach patriotycznych oraz organizacji pomocy charytatywnej dla prześladowanych z powodów politycznych. W latach 1983-1990 była współpracowniczką Unii Demokratów „Baza”.

39. Pan Zygmunt Antoni PLOCH

Pan Zygmunt Antoni Ploch w latach 1980-1981 był aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność” w Fabryce Obrabiarek „Mechanicy” w Pruszkowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego nie zaprzestał prowadzenia działalności opozycyjnej. Był organizatorem spotkań członków podziemia w Pruszkowie. W latach 1981-1984 udostępnił swoje mieszkanie na potrzeby drukarni, która wydawała pismo „Wytrwali”. W latach 1981-1989 prowadził kolportaż prasy podziemnej (m.in. „Tygodnika Mazowsze” „Wytrwali”, „Baza”, „Sektor”) oraz książek drugiego obiegu. Uczestniczył w uroczystościach patriotycznych i manifestacjach w Warszawie.

40. Pan Piotr ROGÓYSKI

Pan Piotr Rogóyski w czasie nauki w XLI Liceum Ogólnokształcącym im. Joachima Lelewela w Warszawie, w 1978 r., był jednym z założycieli i pomysłodawcą tytułu niezależnego pisma młodzieży szkolnej „Uczeń Polski”. W okresie od maja 1980 r. do kwietnia 1981 r. pismo było drukowane w ówczesnym mieszkaniu Pana Rogóyskiego. Publikował pod ps.: „Kazimierz Gabin” i „Stefan Grun”. W latach 1978-1980 był związany z działalnością Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Brał udział w druku i kolportażu pism wydawanych poza cenzurą. Był uczestnikiem oraz współorganizatorem patriotycznych manifestacji, organizowanych przez ROPCiO i KPN, których przebieg fotografował. W latach 1977-1983 drukował ulotki o treści niepodległościowej oraz powielał fotografie.

41. Pan Wojciech Janusz SADOWSKI

Pan Wojciech Sadowski, od 1980 r. zatrudniony w Hucie „Warszawa”, w latach 1980-1989 był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność”. Był współzałożycielem NSZZ „Solidarność” przy Wydziale W03 Huty „Warszawa”, w których pełnił funkcję wiceprzewodniczącego. Po ogłoszeniu stanu wojennego prowadził kolportaż ulotek, plakatów oraz podziemnej prasy na terenie zakładu pracy. Był współorganizatorem strajków i manifestacji w hucie, m.in. przy krzyżu ks. Jerzego Popiełuszki czy akcji wymuszenia przerwy w pracy. Organizował wyjazdy z delegacją „Solidarności”

hutniczej po Polsce z kopią sztandaru „Solidarności”. Był współorganizatorem pomocy socjalnej dla dzieci działaczy NSZZ „Solidarność” przy Hucie „Warszawa”.

42. Pani Renata SIERAŃSKA

Pani Renata Sierańska w 1980 pracowała w Fabryce Wyrobów Precyzyjnych im. gen. Świerczewskiego w Warszawie. Z chwilą powstania w zakładzie pracy Związku Zawodowego „Solidarności” Pani Renata Sierańska została jego członkiem i pełniła funkcję skarbnika. Brała udział we wszystkich akcjach organizowanych przez Komitet Zakładowy „Solidarności”, m.in. w strajkach i manifestacjach. Była żoną Ireneusza Sierańskiego, przewodniczącego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy MO. W 1981 r. w mieszkaniu małżeństwa odbywały się posiedzenia Zarządu ZZFMO, na które przyjeżdżali działacze z całej Polski. Pani Renata Sierańska uczestniczyła w tych spotkaniach, wspierając działalność swojego męża. Podczas nieobecności męża odbierała, zabezpieczała i przekazywała różne dokumenty przyjeżdżającym działaczom ZZFMO. Ponadto w mieszkaniu małżeństwa przeprowadzano częste przeszukania i rewizje. W dniu 25 września 1981 r. wspólnie z innymi działaczami „Solidarności” ze swojego zakładu pracy uczestniczyła w rozprawie rejestracyjnej ZZFMO w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie. Gdy w stanie wojennym internowano jej męża, przekazywała działaczom ZZFMO różne materiały i wiadomości z więzienia w Białolecie. Ponadto utrzymywała stały kontakt z działaczami „Solidarności” spotykającymi się w kościele św. Marcina w Warszawie. Po zwolnieniu męża z internowania nadal czynnie wspierała go w działalności. Wspólnie przechowywali i kolportowali nielegalne wydawnictwa, m. in. milicyjne pismo „Godność”. W 1986 r. Pani Renata Sierańska wraz z rodziną wyjechała na stałe do Kanady.

43. Pan Wacław Feliks SKUDNIEWSKI

Pan Wacław Feliks Skudniewski był członkiem NSZZ „Solidarność”. W okresie stanu wojennego nie zaniechał czynnej działalności związkowej. Był współorganizatorem strajku 14 grudnia 1981 r. Był aktywnym działaczem nielegalnej organizacji p. n. „Międzyzakładowy Robotniczy Komitet Solidarności” powstałej w 1982 r., która działała na terenie Warszawy i woj. stołecznego. Był kolporterem nielegalnej prasy podziemnej m.in. w Hucie Warszawa. Został aresztowany 29 listopada 1982 r. Od 1 grudnia 1982 r. przebywał w Areszcie Śledczym Warszawa Mokotów. Skazany wyrokiem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie z 19 maja 1983 r. na karę 1 roku i 6 m-cy pozbawienia wolności. Zwolniony z więzienia 15 sierpnia 1983 r. W wyniku rewizji nadzwyczajnej wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego uniewinniony wyrokiem Sądu Najwyższego – Izby Wojskowej z 26 lutego 1993 r.

44. Pan Zygmunt Augustyn SOKÓLSKI

Pan Zygmunt Augustyn Sokółski od 1982 r. był aktywnym członkiem Porozumienia CDN w Warszawie. Działał w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” od 1982 r. do 1990 r. Pan Zygmunt Augustyn Sokółski prowadził działalność niepodległościową m.in. w: Klubach Myśli Robotniczej w okresie 1983-1987, Unii Demokratów „Baza” od 1987-1990 oraz Międzyzakładowej Organizacji Robotniczej. Tworzył i kontrolował punkty kolportażu prasy i książek a także kolportował wydawnictwa podziemne. Przechowywał papier, farby drukarskie, petardy łzawiące i ramki do sitodruku. Pan Zygmunt Augustyn Sokółski gromadził informacje o nastrojach i sytuacji w zakładach pracy a także zajmował się zbieraniem składek.

45. Pan Janusz Franciszek SZYMKOWSKI

Pan Janusz Franciszek Szymkowski od lat siedemdziesiątych XX w. brał aktywny udział w działaniach założonego przez Stefana Melaka Kręgu Pamięci Narodowej, od 1979 r. Komitetu Katyńskiego, organizacji stawiających sobie za cel upamiętnienie ofiar zbrodni katyńskiej i pielęgnowanie pamięci o polskich ofiarach komunizmu w ZSRR.

Uczestniczył w akcji nielegalnego ustawienia pomnika katyńskiego w lipcu 1981 r. w Dolince Katyńskiej na Powązkach w Warszawie. Brał udział w uroczystościach patriotycznych, manifestacjach. Pomagał w przygotowywaniu ulotek i plakatów Komitetu Katyńskiego i Konfederacji Polski Niepodległej. Kolportował prasę i książki wydawane w drugim obiegu.

46. Pani Ludmiła URBANKOWSKA

Pani Ludmiła Urbankowska od 1986 r. wraz z mężem Bohdanem prowadziła czynną działalność w strukturach podziemnych organizacji antykomunistycznych. Brała udział w kolportażu prasy i wydawnictw drugiego obiegu na terenie województwa płockiego. Zajmowała się maszynopisaniem oraz organizacją przepisywania tekstów na matrycach białkowych do powielania bezdebitowych czasopism. W latach 1987-1990 w mieszkaniu państwa Urbankowskich w Warszawie były organizowane zebrania działaczy podziemia solidarnościowego.

47. Pani Grażyna Ewa WAWRZYŃSKA

Pani Grażyna Ewa Wawrzyńska od 1980 r. brała udział w działalności NSZZ „Solidarność” przy Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” w Warszawie. Po wprowadzeniu stanu wojennego zaangażowała się w podziemną działalność opozycyjną. Od grudnia 1981 r. do 1989 r. prowadziła kolportaż bezdebitowych książek i pism, takich jak „Wiadomości”, „Tygodnik Mazowsze”, „Gazeta Polska” czy MKK „Wola”. W latach 1981-1982 współpracowała z terenowymi strukturami Komitetu Oporu Społecznego (KOS) w Warszawie, a w latach 1984-1989 z Konfederacją Polski Niepodległej i Polską Partią Niepodległościową. Po aresztowaniu brata organizowała lokale na punkty kolportażu i punkty spotkań konspiracyjnych. Od 1987 r. brała udział w spotkaniach działaczy Ruchu Katolickiej Młodzieży Niepodległościowej. W 1988 r. współtworzyła podziemne wydawnictwa „Słowo Niepodległe” oraz „Niezłomni”.

48. Pan Mirosław Mateusz WYRWICH

Pan Mirosław Mateusz Wyrwich w latach 1983-1989 był aktywnym działaczem opozycyjnym jako redaktor i publicysta niepodległościowych pism „Tygodnik Wojenny” oraz „Samorządna Rzeczypospolita”.

49. Pani Maria WYSOCKA-PARZYSZEK

Pani Maria Wysocka-Parzyszek w latach 1981-1989 wraz z mężem brała udział w drukowaniu i kolportażu nielegalnych czasopism „Tygodnik Wojenny” a następnie „Przegląd Wiadomości Agencyjnych”. W jej mieszkaniu był magazyn podziemnych wydawnictw.

50. Pan Andrzej ZIÓŁKOWSKI

Pan Andrzej Ziółkowski działał od stycznia 1982 r. do jesieni 1983 r. w strukturach Solidarności Regionu Mazowsze a od 1983 r. do 1989 r. w ramach Grupy Specjalnej

„Armenia”. Działalność opozycyjna ww. polegała na kolportażu wydawnictw podziemnych, w tym „Tygodnika Mazowsze”, „Tygodnika Wojennego”, „W okopach”, „KOS”; składaniu druków zwartych i transportowaniu powielaczy. Brał udział w akcjach ulotkowych, zawieszaniu transparentów, malowaniu haseł na murach i mostach. Pan Andrzej Ziółkowski brał czynny udział w manifestacjach publicznych i ich ochronie.

pośmiertnie:

51. Pan Mirosław Zbigniew DZIELSKI

Pan Mirosław Dzielski od lat siedemdziesiątych XX w. zaangażował się w działalność opozycyjną. Utrzymywał kontakty ze środowiskiem niepodległościowym w Warszawie skupionym wokół Komitetu Obrony Robotników, a następnie Komitetu Obrony Społecznej „KOR”, m.in. Janem Lipińskim i Januszem Szpotańskim.

W 1973 r. zredagował list do Henryka Jabłońskiego, przewodniczącego Rady Państwa, wnoszący o zastosowanie prawa łaski wobec Jerzego Kowalczyka skazanego na karę śmierci za wysadzenie w nocy z 5 na 6 sierpnia 1971 r. auli Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu, gdzie 6 sierpnia miała odbyć się uroczystość wręczenia odznaczeń funkcjonariuszom tłumiącym protesty robotnicze na Wybrzeżu w grudniu 1970 r.

Z końcem lat siedemdziesiątych rozpoczął publikowanie w niezależnym czasopiśmie „Merkuryusz Krakowski i Światowy” używając ps. Adam Dzik i Adolf Romański. Związał się z NSZZ „Solidarność”. Od 1981 r. pełnił funkcję doradcy Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” Huty im. Lenina w Krakowie-Nowej Hucie. Był współautorem programu KRH. Od stycznia 1981 r. wszedł w skład Sekcji Informacji Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”, pracował w redakcji „Gońca Małopolskiego”. Następnie w lipcu 1981 r. został rzecznikiem prasowym ZRM NSZZ „Solidarność”. We wrześniu 1981 r. kandydował na stanowisko rzecznika prasowego I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku.

Po wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. przez ponad miesiąc ukrywał się. W początku 1982 r. zaangażował się w prace związane z organizacją i wydawaniem podziemnego czasopisma „13 Grudnia”, przemianowanego w 1984 r. na „13”, którego był redaktorem naczelnym. Współpracował też z innymi konspiracyjnymi wydawnictwami np. „Arką”, „Stańczykiem”. Angażował się w działalność edukacyjną poprzez wygłaszanie referatów w oparciu o zaplecze kościelne m.in. w Częstochowie, Krakowie, Przemyśle czy Poznaniu. Jednocześnie został wybrany do Rady Programowej Chrześcijańskich Uniwersytetów Robotniczych w Krakowie.

W 1985 r. zostały zebrane eseje polityczne Pana Mirosława Dzielskiego i wydane w drugim obiegu we Wrocławiu. Jednocześnie zorganizował w Krakowie „podziemny salon” zrzeszający przedsiębiorców, ludzi interesujących się gospodarką. W 1986 r. został wybrany do Prymasowskiej Rady Społecznej, następnie w 1987 r. zostało zarejestrowane Krakowskie Towarzystwo Przemysłowe skupiające inicjatywy środowisk opozycyjnych, którego został prezesem. Równoległe założył wraz z Andrzejem Machalskim i Andrzejem Sadowskim Akcję Gospodarczą, gdzie został również wybrany prezesem.

52. Pan Grzegorz EBERHARDT

Pan Grzegorz Eberhardt był zatrudniony w Wytwórni Filmów Dokumentalnych w Warszawie. Po wprowadzeniu stanu wojennego zajmował się drukowaniem

i kolportażem „Tygodnika Wojennego” a następnie „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”. Pisał artykuły do prasy podziemnej oraz zajmował się kolportażem niezależnych tytułów.

53. Pani Ninel KAMERAZ-KOS

Pani Ninel Kameraz-Kos w latach 1982-1989 w Warszawie współpracowała z redakcjami „Tygodnika Wojennego” i „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”. W latach 1983-1989 była redaktorem naczelnym podziemnego wydawnictwa „LOS”. Udostępniała swoje mieszkanie przy ul. Jagiellońskiej na drukarnię i skład wydawnictw bezdebitowych i drukowała je.

54. Pan Ireneusz SIERAŃSKI

Pan Ireneusz Sierański w 1981 r. zaangażował się w tworzenie struktur Związku Zawodowego Funkcjonariuszy MO, najpierw był członkiem a następnie przewodniczącym jego Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego. Działał aktywnie na rzecz sądowej rejestracji Związku oraz ściśle współpracował z Regionem Mazowsze NSZZ „Solidarność”. Ze względu na tę aktywność był szykanowany przez swoich zwierzchników i ostatecznie zwolniony ze służby w czerwcu 1981 r. Nadal jednak uczestniczył, aż do wprowadzenia stanu wojennego, w akcjach protestacyjnych oraz spotkaniach członków zdelegalizowanego ZZF MO. Brał również udział, jako nieformalny delegat, w II turze Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” w Gdańsku.

19 grudnia 1981 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie Białołęce gdzie był więziony do 23 listopada 1982 r. Podczas internowania rozpoczął starania o wyjazd emigracyjny do Kanady, na który otrzymał zgodę dopiero w 1986 r. Formalnym uzasadnieniem dla takiej decyzji była karencja jaka obowiązywała go jako byłego funkcjonariusza MO, faktycznym powodem była obawa władz, że jego wyjazd zostanie wykorzystany propagandowo przez opozycyjne ośrodki emigracyjne.

Po zwolnieniu z internowania pozostawał w stałym zainteresowaniu służb bezpieczeństwa państwa i rozpracowany operacyjnie w związku z podejrzeniem, iż jest organizatorem wydawania i kolportażu podziemnych pism skierowanych do funkcjonariuszy MO oraz że prowadzi podziemną działalność związkową.